

Arrest

nr. 349 309 van 29 juni 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. WOLSEY
Verbindingslaan 27
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van “*Palestina afkomstig*” te zijn, op 4 februari 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 21 januari 2026.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 april 2026 met toepassing van oud artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 7 mei 2026.

Gelet op de beschikking van 28 mei 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 juni 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat J. WOLSEY.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig oud artikel 39/73, § 2, van de Vreemdelingenwet werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de waarnemend voorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen.

De beschikking is gemotiveerd als volgt:

“1. Verzoeker, die een onbepaalde nationaliteit heeft en aan wie internationale bescherming werd verleend in Griekenland, dient beroep in tegen de beslissing “niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU- lidstaat)” van 21 januari 2026, genomen door de adjunct-commissaris op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet.
Verzoeker werd op 28 september 2023 de vluchtelingenstatus toegekend in Griekenland en verkreeg er tevens verblijfsdocumenten als statushouder geldig tot 27 september 2026. Hij verkreeg ook een Grieks

reisdocument dat geldig is tot 24 januari 2029 (Documenten, stuk 5, nrs. 2 en 4; Landeninformatie, stuk 6, nr. 5, "Eurodac Marked Record"). Verzoeker betwist dit niet (NPO, p. 6-7)

2. In de bestreden beslissing komt vooreerst naar voor dat op grond van het geheel van de gegevens in het administratief dossier er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in verzoekers hoofde kan worden afgeleid. Zo motiveerde de bestreden beslissing terecht:

"Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. U verklaarde astma te hebben sinds u in Gaza woonde, maar dit zou erger geworden zijn sinds uw verblijf in Griekenland (notities van het persoonlijk onderhoud dd. 25.11.2025, CGVS p. 2). U wordt hiervoor behandeld in België en u gebruikt een inhalator (CGVS p. 2). U zou ook last hebben van uw zenuwen, waarvoor u in het verleden, toen u nog in Gaza was, aanvallen had en denkt dat dit misschien epilepsie is (CGVS p. 2). Daarnaast verklaarde u last te hebben van chronische vermoeidheid door de stress en de psychologische druk (CGVS p. 2). Door uw permanente stress en overmatig piekeren put u uzelf uit en isoleert u zich van iedereen (CGVS p. 3). U legde in verband met uw medische problemen ook twee attesten neer (zie administratief dossier). In het eerste attest wordt er gewag gemaakt van uw astma en de nodige medicatie die u hiervoor neemt. Het tweede medische attest haalt aan dat u diverse gezondheidsproblemen heeft die leiden tot een psychische en fysieke kwetsbaarheid. Dit attest maakt louter een opsomming van de door u aangehaalde klachten. Zo wordt er verwezen naar ernstige angstklachten in combinatie met aanhoudende depressieve symptomen die zich uiten in vermoeidheid, verminderde motivatie en moeite met het omgaan met stress; ernstige slapeloosheid; astma en chronische terugkerende lage rugpijn die uw mobiliteit beïnvloeden.

In dit attest wordt nergens opgemerkt dat u niet in staat zou zijn om adequate verklaringen af te leggen of wordt er niet om steunmaatregelen gevraagd. U en uw advocaat halen dit evenmin aan. Aan het begin van het persoonlijk onderhoud gaf u immers aan dat u in staat was om het persoonlijk onderhoud af te leggen en u haalde tijdens noch aan het einde van het persoonlijk onderhoud aan dat uw psychische moeilijkheden u zouden belemmeren in uw deelname (CGVS p. 2). Verder gaf u aan de vragen en de tolk goed begrepen te hebben (CGVS, p. 9, p. 10). Meester WOLSEY Julien haalde aan het einde van het persoonlijk onderhoud ook aan dat het interview zeer prettig verlopen was (CGVS p. 9).

Er kan dan ook niet besloten worden dat uw medische en psychische problematiek u verhinderde om op volwaardige wijze verklaringen af te leggen inzake de redenen van uw verzoek om internationale bescherming. Niets tijdens het persoonlijke onderhoud bewees bovendien het tegendeel. U noch uw advocaat maakten gewag van eventuele problemen tijdens het persoonlijk onderhoud. Evenmin werden er zulke opmerkingen in navolging van het persoonlijk onderhoud overgemaakt."

3. In casu wordt vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a), van de Richtlijn 2013/32/EU.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

Het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft in zijn arrest van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim tegen de Duitse Bondsrepubliek e.a., gesteld dat:

- "in het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel [moet] worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken, in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, het Verdrag van Genève en het EVRM",
- "Toch kan niet worden uitgesloten dat de werking van dit stelsel in de praktijk in een bepaalde lidstaat grote moeilijkheden ondervindt, en dat dus een ernstig risico bestaat dat personen die om internationale bescherming verzoeken, in die lidstaat worden behandeld op een wijze die hun grondrechten schendt",
- "Wanneer de rechter bij wie beroep wordt ingesteld tegen een besluit waarbij een nieuw verzoek om internationale bescherming is afgewezen wegens niet-ontvankelijkheid, over gegevens beschikt die de verzoeker heeft overgelegd om aan te tonen dat er in de lidstaat die reeds subsidiaire bescherming heeft verleend, een dergelijk risico bestaat, is deze rechter dan ook ertoe gehouden om op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten, te oordelen of er sprake is

van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”.

Het Hof benadrukt in dat verband dat de voormelde tekortkomingen:

- “alleen dan onder artikel 4 van het Handvest vallen [...] wanneer die tekortkomingen een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens [van] de zaak”;
- “Deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid”;
- “Die drempel wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling”.

Het Hof stelt nog dat een bepaalde omstandigheid in de andere lidstaat “alleen dan [kan] leiden tot de vaststelling dat de verzoeker er wordt blootgesteld aan een reëel risico op een behandeling die in strijd is met artikel 4 van het Handvest, wanneer die omstandigheid tot gevolg heeft dat die verzoeker vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie”.

Het Hof van Justitie heeft in zijn arrest van 18 juni 2024, in de zaak C-735/22, “QY t. Bondsrepubliek Duitsland”, deze zienswijze in herinnering gebracht (overwegingen 49-54).

4. Beide partijen leggen landeninformatie voor aangaande de situatie voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland.

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie, in het bijzonder AIDA/ECRE-rapport van september 2025, RSA/PRO ASYL-rapport van maart 2025, het Feitenonderzoek van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van september 2024 en de Communication van de Europese Commissie van april 2025, overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, a priori allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is.

Uit de verstrekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – geconfronteerd kunnen worden met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtpriode te kunnen doen gelden.

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland, aangevuld met andere bronnen aangereikt door de partijen, zoals informatie van help.unhcr.org, UNHCR “Greece fact sheet” en “Greece bi-annual fact sheet” van september 2025, Nansen Note 2025-3 en een fiche van OSAR van oktober 2025, is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

In dit verband moet rekening worden gehouden met “alle gegevens van de zaak” (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland, pt.

89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

Daarbij komt het aan verzoeker toe om de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden, dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen.

5. Verzoeker slaagt er in casu niet in dit vermoeden te weerleggen.

Hij betwist weliswaar in zijn verzoekschrift op algemene wijze de gedane vaststellingen van de commissaris-generaal, doch slaagt er niet in een ander licht te werpen op hetgeen concreet met betrekking tot zijn persoonlijke situatie en levensomstandigheden als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland wordt vastgesteld. Door louter te volharden in zijn eerder afgelegde verklaringen en deze te herhalen, brengt verzoeker geen concrete en geobjectiveerde elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de bevindingen van de bestreden beslissing.

6. Verzoeker stelt dat hij een uiterst kwetsbaar persoon is. Hij stelt dat hij lijdt aan psychische problemen (angst, slaapstoornissen, nachtmerries, gebrek aan eetlust, schuldgevoelens en vermijdingsgedrag), die naar behoren worden gestaafd door medische en psychologische documenten (verzoekschrift, stukken 19-22). Uit een zeer recent verslag van zijn psycholoog blijkt dat verzoeker lijdt aan post-traumatische angststoornissen. Het trauma als gevolg van zijn moeilijke reis en de zorgen over zijn familie in Gaza werden verergerd door de acht maanden dat hij in Griekenland in erbarmelijke omstandigheden doorbracht. Verzoeker heeft vijf maanden op straat moeten slapen. Hij beschikt in Griekenland over geen enkel ondersteunend netwerk. In België daarentegen kan verzoeker rekenen op zijn oudere broer die als vluchteling werd erkend. Verzoeker verwijst naar rechtspraak van de Raad.

Hoewel de Raad de moeilijke situatie erkent die verzoeker thans leeft als Palestijn uit Gaza, brengt hij geen nieuwe elementen bij die afbreuk doen aan de volgende correcte en pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing:

“Uit de elementen in het dossier blijkt dat u psychologisch en medisch wordt opgevolgd. U legde twee medische attesten neer (zie administratief dossier). Hoewel het CGVS begrip kan opbrengen voor uw medische situatie, toont u op geen enkele manier aan dat u een continue of complexe behandeling voor uw verklaarde medische en psychologische problemen zou nodig hebben of dat uw medische en psychologische toestand uw dagdagelijkse functioneren zou verhinderen. Waar in het attest van Dr. R.(...) P.(...) P.(...) D.(...) A.(...) P.(...) D.(...) wordt gesteld dat u regelmatige medische zorg en een stabiele omgeving nodig heeft, wordt geenszins geduid wat dit zou inhouden. Het attest beperkt zich immers louter tot het opsommen van enkele medische problemen, doch hieruit blijkt geenszins hoe de arts tot deze conclusie kwam. Wat betreft het psychologisch attest van uw psycholoog F.(...) L.(...) dient te worden opgemerkt dat hij u slechts eenmaal zag. Uw psycholoog geeft immers zelf aan dat het onduidelijk is of de door u aangehaalde symptomen aan uw persoonlijkheid, dan wel aan externe omstandigheden te wijten zijn. Tevens blijkt u dit volgens het attest voornamelijk toe te schrijven aan de onzekere situatie van uw familieleden te Gaza. Het CGVS kan hiervoor begrip opbrengen, doch blijkt hieruit geenszins een complexe en continue behandeling. Waar u verwijst naar zenuwpijn, waarvan u denkt dat het epilepsie kan zijn, staft u dit op geen enkele manier (CGVS, p. 2, p. 3), noch blijkt dit uit uw neergelegde medische documenten. Hierbij kan worden opgemerkt dat u tijdens het persoonlijke onderhoud bij de DVZ verklaarde geen medische problemen te hebben en u ook geen bijzondere procedurele noden aanhaalde (vragenlijst “bijzondere procedure noden” DVZ d.d. 20.08.2025; “Verklaring DVZ” d.d. 20.08.2025, vraag 29). Ook wanneer u specifiek gevraagd wordt naar uw gezondheidsproblemen te Griekenland, stelt u louter uw astma aan de kaak en verwijst u naar een huidprobleem (bijkomende vragen m-status Griekenland, d.d. 20/08/2025). U verklaarde bij het begin van het persoonlijk onderhoud ook in staat te zijn om dat af te leggen (CGVS p. 2). In België zelf bent u in staat om te werken en taallessen te volgen, wat aantoont dat uw medische en psychologische toestand geen significante impact heeft op uw zelfredzaamheid (CGVS p. 5). Gelet op voorgaande kan dan ook niet gesteld worden dat er in uw hoofde sprake is van een significante kwetsbaarheid. Dat u in Griekenland geen behandeling kreeg bij ademhalingsproblemen wanneer u naar een openbaar ziekenhuis ging, kan u op geen enkele manier aantonen (CGVS p. 3).”

Aangezien er geen andere attesten voorliggen, kan gelet op het voorgaande niet op objectieve wijze een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van verzoeker worden vastgesteld die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten. Aldus brengt verzoeker wat betreft zijn persoonlijke situatie geen specifieke elementen bij die blijken geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in

Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

7. De Raad wijst er verder op dat verzoekers ADET nog geldig is tot 27 september 2026, hetgeen hem toelaat toegang te verkrijgen tot andere essentiële documenten en basisvoorzieningen.

Verzoeker toont aldus niet aan dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland en in de mate hij nood heeft aan (dringende) medische en/of psychologische opvolging, hij hiervan verstoken zal blijven en hij zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

8. De Raad wijst er vervolgens op dat het aan de begunstigde van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoeker verwacht worden dat hij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen blijken niet uit verzoekers verklaringen en gedragingen. De Raad verwijst hiervoor naar de pertinente motieven van de bestreden beslissing:

“Vooreerst dient opgemerkt te worden dat het feit dat u relatief korte tijd na de toekenning van uw beschermingsstatus vertrokken bent, niet getuigt van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in de andere lidstaat uit te bouwen. U verkreeg namelijk een positieve beslissing op 28 september 2023 en verliet Griekenland op 24 maart 2024, zo’n zes maanden later (CGVS p. 7).”

“U toonde verder niet aan dat het voor u onmogelijk of onredelijk zou zijn om werk te vinden in Griekenland. Elke zaterdagavond werkte u in een bar waar u de borden afwaste (CGVS p. 5, 8). Daarnaast werkte u ook een tijdje in de landbouw en de bouwsector (CGVS p. 8). Wanneer u het afgesproken loon niet ontving, besloot u ermee te stoppen (CGVS p. 8). U diende hierover een klacht in bij de politie maar die aanvaardden dit niet omdat het illegaal werk was en u geen enkel bewijs had (CGVS p. 8). U toont echter op geen enkele manier aan daadwerkelijk naar de politie te zijn gestapt. In Athene zelf vroeg u steeds rond in restaurants en op andere plaatsen, maar er werd u gezegd dat u documenten nodig had om legaal te kunnen werken en dat u de taal moest spreken (CGVS p. 8). U verklaarde dat er wel werk beschikbaar was in de bouw en als heftruckchauffeur, maar dat u gewoon niet aangenomen werd (CGVS p. 8). Uw verklaringen tonen aldus aan dat er wel degelijk tewerkstellingsmogelijkheden zijn in Griekenland. Waar u verwijst naar de Griekse taal als voorwaarde voor het vinden van een job – en waartoe u overigens beperkte pogingen ondernam om de Griekse taal te leren (CGVS, p. 9) – kan erop gewezen worden dat er verschillende sectoren (zoals de horeca, de bouw, de gastronomie en de landbouw) zijn waarin een gebrek aan kennis van het Grieks geen belemmering mag vormen voor het vinden van werk.

U toonde verder niet aan dat het voor u onmogelijk of onredelijk zou zijn om onderdak te vinden in Griekenland. Uit uw verklaringen blijkt dat u de volledige periode dat u in Mytilini verbleef in een opvangcentrum verbleef (CGVS p. 7, 8). Vervolgens reisde u naar Athene waar u volgens uw verklaringen de volledige periode, zo’n vier à vijf maanden, op straat verbleef (CGVS p. 5, 8). U kon hier geen enkel begin van bewijs neerleggen. In die periode dat u op straat verbleef was u wel in staat beroep te doen op een organisatie die u van eten voorzag en u kreeg af en toe ook van Griekse burgers eten (CGVS p. 8).”

Nochtans wees de bestreden beslissing terecht op verzoekers zelfredzaamheid:

“U bent verder een hoogopgeleide jongeman die voldoende autonoom en zelfredzaam is om zich bij terugkeer naar Griekenland te behelpen. Dat blijkt uit het feit dat u de volledige reis van Gaza naar Griekenland en vervolgens naar Duitsland en België op uzelf aflegde (CGVS p. 6, 7). Verder verbleef u ruim twee jaar in Turkije, waar u af en toe werkte (CGVS, p. 6). Tevens was u in staat om zich binnen Griekenland te verplaatsen en naar België te reizen (CGVS p. 7). U was in Griekenland ook in staat om een advocaat in de arm te nemen die u hielp met het verkrijgen van uw Griekse documenten (CGVS p. 7). U ging ook zelf naar de nodige Griekse instanties (CGVS p. 7). Voor de hulp van die advocaat en het bekomen van de documenten betaalde u bovendien het nodige geld (CGVS p. 7). Dit geld bewam u door het te lenen van iemand en door elke zaterdagavond in een bar te werken in Athene (CGVS p. 6, 7). Bij uw aankomst in Duitsland was u bovendien in staat om die persoon al het geleende geld voor het vliegticket en de procedures in Griekenland terug te betalen (CGVS p. 7). Daarenboven nam u zowel in Griekenland als in België taallessen. Zo volgde u eerder Nederlandse les die u in de toekomst van plan bent verder te zetten (CGVS p. 5). Ook in Griekenland probeerde u de taal te leren en volgde u verschillende lessen (CGVS p. 9). Zo ging u naar een kerk waar ze Grieks onderwezen aan vluchtelingen (CGVS p. 9). Bovendien heeft u in België een week of tien dagen in de landbouw gewerkt (CGVS p. 5). Doordat u de taal niet spreekt zou de VDAB voor u verder geen andere jobs hebben gevonden (CGVS p. 5). Ook in Turkije was u in staat om te werken (CGVS p. 6). U heeft bovendien een broer in België en ook een familielid in Zweden die u bij een

terugkeer naar Griekenland indien nodig kunnen ondersteunen. Uit niets blijkt aldus dat u in Griekenland geen leven zou kunnen opbouwen.”

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat verzoeker beschikt over voldoende zelfredzaamheid om een duurzaam leven in Griekenland op te bouwen. Gelet op wat voorafgaat maakt hij dan ook niet op concrete wijze aannemelijk dat hij buiten zijn eigen wil om in de onmogelijkheid was om zijn rechten in Griekenland te doen gelden. Het komt in dit verband verzoeker toe om de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen hij evenwel niet aantoont. Hij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput. Hij kan niet overtuigen of aantonen dat hij niet in de mogelijkheid zou zijn (geweest) om er huisvesting of tewerkstelling te vinden. Op grond hiervan kan dus niet worden besloten dat hij door de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht is gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelde om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe. Hij moet, gelet op de voorgaande vaststellingen, in staat worden geacht om bij terugkeer naar Griekenland een duurzaam bestaan uit te bouwen en er in zijn levensonderhoud te voorzien.

10. Hoewel de beschikbare informatie getuigt van diverse problemen op het vlak van huisvesting, sociale zekerheid en tewerkstelling in hoofde van statushouders in Griekenland, blijft verzoeker, zoals blijkt uit het voorgaande, in gebreke om in zijn geval aan te tonen dat zijn levensomstandigheden in dat land de vereiste drempel van zwaarwichtigheid bereiken of zullen bereiken bij terugkeer. Verzoeker toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van zijn levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terecht komt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Hij toont niet aan dat hij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

11. Vermits verzoeker er op geen enkele wijze in slaagt aan te tonen dat zijn rechten in Griekenland niet geëerbiedigd werden en hij evenmin aannemelijk maakt dat dit wel het geval zal zijn in geval van terugkeer, is zijn betoog, dat het Griekse recht niet voorziet in een specifiek rechtsmiddel voor begunstigten van internationale bescherming tegen gevallen waarin hun rechten niet worden gewaarborgd, niet dienend.

12. In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel kan en moet worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, met name met de artikelen 1 en 4 ervan, waarin een van de fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is verankerd. Het vermoeden en de uitoefening van de daaruit voortvloeiende keuzemogelijkheid om het verzoek niet-ontvankelijk te verklaren, lijkt in casu gerechtvaardigd (Hof van Justitie 18 juni 2024, nr. C-735/22, “QY t. Bondsrepubliek Duitsland”, overwegingen 49-54).

Aangezien verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, moet niet opnieuw worden nagegaan of verzoeker nood heeft aan een dergelijke status. Deze beoordeling, of de verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst, dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden, dat de aan verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven.

Derhalve lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de internationale bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

Er liggen geen feiten of elementen voor die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet op de individuele situatie van verzoeker in de weg staan, waarbij het beschermingsverzoek dan ook op die basis onontvankelijk dient te worden verklaard.”

2. Een verzoek tot horen na een beschikking op grond van oud artikel 39/73 van de Vreemdelingenwet heeft uitsluitend tot doel mee te delen dat men zijn standpunt alsnog op de terechtzitting wil uiteenzetten. Die vraag biedt verzoeker echter geenszins de mogelijkheid nieuwe middelen of argumenten aan te voeren.

Het gaat er enkel om dat de betrokkene die daarom verzoekt de mogelijkheid krijgt zijn standpunt op de terechtzitting uiteen te zetten indien hij het niet eens is met de in de beschikking opgenomen argumentatie (RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; RvS 29 oktober 2013, nr. 10.017 (c)). Een verzoek tot horen dient niet om het verzoekschrift uit te breiden, en kan en mag derhalve niet als dusdanig worden gebruikt.

Andere in de vraag tot horen neergeschreven opmerkingen en argumenten dan de loutere vraag om naar aanleiding van de beschikking op grond van oud artikel 39/73 van de Vreemdelingenwet te worden gehoord op zitting, zijn om die reden niet dienstig, nuttig of ontvankelijk.

3. Met zijn aanvullende nota van 8 juni 206 en het betoog en de aanvullende nota neergelegd ter zitting brengt verzoeker geen concrete en dienstige argumenten of elementen bij die afbreuk doen aan de beschikking van 29 april 2026.

3.1. Verzoeker blijkt niet specifiek of concreet een motief van de beschikking te bekritisieren. Bijgevolg brengt hij geen dienstige elementen bij die ertoe nopen anders te oordelen dan hetgeen in de bestreden beslissing en in voormelde beschikking wordt aangegeven.

3.2. De algemene situatie van begunstigen van internationale bescherming in en bij terugkeer naar Griekenland wordt niet anders beoordeeld aan de hand van de informatie die verzoeker in zijn aanvullende nota ter terechtzitting heeft aangebracht. Hoewel de aanvullende nota neergelegd ter terechtzitting nog andere gegevens bevat dan de informatie die eerder voorlag bij de kennisgeving van de beschikking, zoals de RSA-rapporten van september 2025 en maart en april 2026, laat deze landeninformatie evenwel niet toe te besluiten dat de levensomstandigheden in Griekenland voor statushouders van die aard zijn dat zij bij een terugkeer naar dat land *a priori* een reëel risico lopen om terecht te komen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie waar de Griekse autoriteiten onverschillig tegenover (zouden) staan en een verdere individuele beoordeling niet meer nodig is.

3.3. De persoonlijke situatie van verzoeker als Griekse statushouder wordt beklemtoond, waarbij wordt verwezen naar het kwetsbaar profiel. In een aanvullende nota van 8 juni 2026 legt verzoeker een psychologisch attest van 5 juni 2026 neer, waaruit blijkt dat verzoeker symptomen van het posttraumatische stresssyndroom vertoont, waaronder negatieve gedachten, traumatische herinneringen, mijdgedrag en slaapproblemen.

De in dit attest beschreven problematiek volstaat geenszins in hoofde van verzoeker te besluiten dat hij kampt met een bijzondere kwetsbaarheid die hem ertoe zou weerhouden om zichzelf staande te houden in Griekenland. Minstens kan in deze stand van zaken niet blijken dat hij kampt met psycho-medische problemen die belangrijke negatieve gevolgen zouden hebben voor zijn zelfstandig functioneren, zijn zelfredzaamheid en autonomie, noch dat zijn gezondheidstoestand de toegang tot gezondheidszorg, huisvesting en tewerkstelling in Griekenland onredelijk moeilijk of zelfs onmogelijk maakt(e). De Raad verwijst hierbij naar de eerder gedane beoordeling die werd opgenomen in de beschikking omtrent verzoekers psychologische gezondheidstoestand:

“Uit de elementen in het dossier blijkt dat u psychologisch en medisch wordt opgevolgd. U legde twee medische attesten neer (zie administratief dossier). Hoewel het CGVS begrip kan opbrengen voor uw medische situatie, toont u op geen enkele manier aan dat u een continue of complexe behandeling voor uw verklaarde medische en psychologische problemen zou nodig hebben of dat uw medische en psychologische toestand uw dagdagelijkse functioneren zou verhinderen. Waar in het attest van Dr. R.(...) P.(...) P.(...) D.(...) A.(...) P.(...) D.(...) wordt gesteld dat u regelmatige medische zorg en een stabiele omgeving nodig heeft, wordt geenszins geduid wat dit zou inhouden. Het attest beperkt zich immers louter tot het opsommen van enkele medische problemen, doch hieruit blijkt geenszins hoe de arts tot deze conclusie kwam. Wat betreft het psychologisch attest van uw psycholoog F.(...) L.(...) dient te worden opgemerkt dat hij u slechts eenmaal zag. Uw psycholoog geeft immers zelf aan dat het onduidelijk is of de door u aangehaalde symptomen aan uw persoonlijkheid, dan wel aan externe omstandigheden te wijten zijn. Tevens blijkt u dit volgens het attest voornamelijk toe te schrijven aan de onzekere situatie van uw familieleden te Gaza. Het CGVS kan hiervoor begrip opbrengen, doch blijkt hieruit geenszins een complexe en continue behandeling. Waar u verwijst naar zenuwpijn, waarvan u denkt dat het epilepsie kan zijn, staat u dit op geen enkele manier (CGVS, p. 2, p. 3), noch blijkt dit uit uw neergelegde medische documenten. Hierbij kan worden opgemerkt dat u tijdens het persoonlijke onderhoud bij de DVZ verklaarde geen medische problemen te hebben en u ook geen bijzondere procedurele noden aanhaalde (vragenlijst “bijzondere procedure noden” DVZ d.d. 20.08.2025; “Verklaring DVZ” d.d. 20.08.2025, vraag 29). Ook wanneer u specifiek gevraagd wordt naar uw gezondheidsproblemen te Griekenland, stelt u louter uw astma aan de kaak en verwijst u naar een huidprobleem (bijkomende vragen m-status Griekenland, d.d. 20/08/2025). U verklaarde bij het begin van het persoonlijk onderhoud ook in staat te zijn om dat af te leggen (CGVS p. 2). In België zelf bent u in staat om te werken en taallessen te volgen, wat aantoont dat uw medische en psychologische toestand geen significante impact heeft op uw zelfredzaamheid (CGVS p. 5). Gelet op voorgaande kan dan ook niet gesteld worden dat er in uw hoofde sprake is van een significante kwetsbaarheid. Dat u in Griekenland geen behandeling kreeg bij ademhalingsproblemen wanneer u naar een openbaar ziekenhuis ging, kan u op geen enkele manier aantonen (CGVS p. 3).”

Aangezien er geen andere attesten voorliggen, kan gelet op het voorgaande niet op objectieve wijze een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van verzoeker worden vastgesteld die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten. Aldus brengt verzoeker wat betreft zijn persoonlijke situatie geen specifieke elementen bij die blijken geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.”

Gelet op het geheel van de bovenstaande vaststellingen inzake verzoekers gezondheidstoestand, kan de Raad verzoeker niet bijtreden dat het rapport van 5 juni 2026 bijzonder relevant is en een essentieel element vormt dat een ander licht werpt op de beoordeling van zijn situatie bij een terugkeer naar Griekenland.

De Raad kan niet anders dan vaststellen dat verzoeker geen medische stukken verschaft die anders doen denken over de impact van zijn gezondheidstoestand.

4. Een verwijzing naar de rechtspraak van de Raad is niet dienstig bij gebrek aan precedentwerking.

5. Verzoeker brengt bijgevolg, gelet op het voorgaande, in deze stand van zaken geen dienstige elementen bij die ertoe nopen anders te oordelen dan hetgeen in de bestreden beslissing en in voormelde beschikking wordt aangegeven.

6. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking van 29 april 2026 opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Bijgevolg brengt verzoeker heden geen elementen naar voor waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig juni tweeduizend zesentwintig door:

S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP